

4. 8. 2019 - Kdo hledá, najde, a vejde

1. čtení (presbyter): Mt 6, 24-34

Píseň (Svítá): S273 - Přemýšlej, děkuj a služ

Základ kázání: 1K 12, 1-12

Kázání: Vážení shromáždění,

1K 12 by měla být napsána na zdech všech českobratrských kostelů. Bohužel je na to příliš dlouhá. Od v. 12 totiž přechází do spolupráce na věcech sboru - což je v demokratických církvích ještě důležitější než v hierarchických. Před tím, v dnešním oddíle, připomíná co světské správě a dělbě práce předchází: Duchovní dary. Péče o ně. Péče o duchovní život.

Realita správy evangelických sborů totiž bývá obrácená, než jaká by měla být dle Bible: Drtivou většinu odvede farář. Část několik presbyterů. Sborovou sestru nebo bratra většina sborů nemá. Účast laiků na bohoslužbách je znatelně slabší než v římskokatolické církvi. Kromě varhaníků a křesťanské služby se o rozlišování darů (řecky „charismat“) a jejich užívání na Boží vinici dá v evangelické církvi hovořit jen málo.

Jak je to možné? Jak to, že v hierarchických církvích se laikové podílejí na světském i posvátném rozměru sboru či farnosti více než v českobratrské evangelické?

Protože i v 1K 12 předchází dnešních jedenáct veršů tu praktickou část. Tu spíše světskou, všední, administrativní. Jenže v praxi ČCE je tento první krok velmi oslaben.

Péče o duši? Zbožnost? Prodchnutí a podřízenost Duchu svatému?

Spíše důležitost vlastního názoru. Vlastního pohledu na věc.

Sociální skupiny.

Dobře odvedená práce? Obětavost času, sil, peněz a vyhrnutých rukávů?

Spíše nezájem. Spokojenost „nám to takhle stačí.“ Nebo velmi, velmi mnoho slov stížností a připomínek, ale skutek - utek.

Pro evangelíka možná překvapivě však toto není kořenem církevních ani sborových problémů. Jsou jejich projevem - symptomem. Základem je duchovní slabost.

Sílícím problémem ČCE posledních třiceti let nejsou problémy finanční udržitelnosti, problémy správní, administrativní ani konstrukční. Nýbrž duchovní.

Kolik evangelíků se pravidelně modlí před jídlem? Se svými dětmi? Kolik čte každý den alespoň jednu kapitolku z Bible? Kolik se každý den ráno, večer nebo jindy ztiší, třeba i poklekne a otevře Boží přítomnosti? Kolik je ochotno překročit božstvo vlastní osobnosti k hlasité modlitbě?

Pokud já vím, tak velmi, velmi málo. Ale neváhejte mě, prosím, opravit!

Všechno vnější je totiž vždy odrazem vnitřního. Vzhled sborových prostor odráží nitro sboru a jeho správců. Stejně jako vzhled domácnosti odráží nitro jejích obyvatel.

Co sbor dělá a nedělá, jak to či ono sbor dělá či nedělá, odráží jeho duchovní praxi. Duchovní rozvoj a péči. Duchovní dary a jejich užívání pro Boží vinici. Jestli sbor hledá v první řadě Boha a jeho království - nebo vlastně moc ne.

Vnější, správní, světská stránka církve a sboru nemůže funguje úměrně té duchovní, posvátné.¹ Úměrně přednosti nebo zapadlosti hledání Božího království. Úměrně užívání a rozhojňování darů Božího Ducha dle Božích priorit.

Protože i v ČCE jsou lidé prostoupení charismatem Boží i lidské moudrosti - nemnoho jim však naslouchá. Jejich slova totiž zejm. posledních třicet let nejsou líbivá. Stejně tak s lidmi prorockého ducha - i ti v ČCE jsou. Charisma poznání je také naležitelné - díky Bohu docela snadno. Podobně i dar vykládání. I mnohé jiné - například doprovodu na varhany. Nebo péče o budovy. Nebo služby potřebným.

Bůh totiž dává bohatě. Všude a všem. Každý má nějaké charisma, obdarování od Hospodina. Mnozí jich mají dokonce několik. Ale většinou lidí jsou Boží dary užívány pro všechno možné, jen ne pro „společná růst.“ A tak pro Kristovu církev. Což se nevyhnutelně posledních třicet let odráží také na podobě, vzhledu a fungování sborů i

¹ Stejně platí také v rodině, světské obci, ba státu či při správě planety. V církvi je to však ještě nápadnější. Srv. totalitní režimy nebo naopak současné Německo či země severní Evropy a mezi tím současnou ČR.

církve. Na ochotě sloužit jako farář nebo presbyter. Na množství přicházejících do kostelů. A tak na stavu společnosti.

Dobrou zprávou, evangeliem, je, že je také jiná cesta s jiným ovocem. Církev a sbory mohou fungovat jinak. Jednotlivci a společnosti mohou fungovat jinak. A některé církve, jednotlivci, skupiny o to usilují. I zdárněji než ČCE. Jiné naopak hůře. Jsou sbory v evangelické církvi, které nakládají s majetkem tak moudře, že mají nadbytek. Které rostou také početně.

Bůh totiž každého člověka vybavuje dary ke společnému růstu, dobru a prospěchu. Tak je věnujme v první řadě jejich dárci - Bohu. Pečujme v první řadě o duchovní rozměr a hloubku církve (hledejme Boha a jeho království!) - protože pak se samozřejmě postaráme také o věci materiální. Ale o to moudřeji, čím samozřejmější bude péče o vlastní duši a víru. Čím přednější místo bude mít úsilí o Boží království.

Skrze odklon od vlastní přirozenosti. A příklon k Božímu obrazu v sobě samém. Tak skrze odklon od lidských tradic k Božím a božským.

Řečeno konkrétními příklady: Skrze pravidelné modlitby. Pro začátek v tichu vlastní duše. Alespoň před každým jídlem - velkým Božím darem! V dalších krocích však pravidelně modlitbou den otvírat nebo začínat. Nebo obojí. Pak modlitbou hlasitou, společnou. S životními partnery. Děti. Bez vlastní pravidelné modlitby nelze předávat ani zvat k důvěře v Hospodina bližní.

Také pravidelnou četbou Bible. Třeba jednou kapitolou denně. To zabere pár minut. A za jediný rok tak člověk přečte nějakých 300 kapitol.² A pokud nebudu rozumět - právě proto jsou ve sboru setkání v týdně i posezení po bohoslužbách! Vždyť je na nich takřka vždy přítomen magistr (česky „mistr“) teologie - farář. Bez vlastní četby Písma nelze předávat ani zvat k důvěře v Hospodina bližní. Natožpak konfrontovat své názory a pohledy s Božími řádami a Pravdou. Nebo hledat Boha a jeho království.

Modlitba je totiž základním rozměrem duchovního života. Čím méně modliteb, tím chladnější vztah od člověka k Bohu. Asi jako když si spolu nepovídají partneři. Čím méně přímluvných modliteb, tím méně ohledu na druhé a hledění na pravdivý stav lidského světa.

Přímluvné modlitby velmi silně proměňují člověka - zejm. pokud si jednou zkusí přimlouvati za lidi zlé, sobecké, kteří mu ubližují nebo které

² Pro představu: To jsou kompletní velcí a malí proroci a ještě zbudou volné dny. Za rok lze tímto přečíst všechny žalmy skoro třikrát. Celý Nový zákon má pouhých 256 kapitol.

sám nenávidí. Protože zjistí, že na takové přímluvě není vlastně nic těžkého. To jen lidská tradice a přirozenost vytváří další iluzi. A když náhodou zaslechnu, že se někdo modlí také za mě? Třeba rodiče za děti? Děti za rodiče? To je přece vždycky krásná a dobrá situace!

Třetím momentem je pravidelná účast na duchovních setkáních. Bohoslužbami počínaje, setkáními během pracovního týdne konče. Obvykle jde o tři, čtyři hodiny týdně. Také proto, abych měl kde se učit hlasité modlitbě - také v příkladu jiných. Také proto, abych se mohl ptát na to všechno, na co jsem v Bibli i jinde narazil a nerozumím. Nebo nesouhlasím.

Také proto, abych pravidelně viděl, kolik je podob víry a zbožnosti. A že velmi podobnou mě sdílím s dalšími.

A hlavně proto, abych pravidelně slyšel Boží slovo. Slovo posily a podpory. Také soudu. Zejména však slovo Pravdy. Abych pomalu vycházel z labyrintu světa i srdce. Abych znal lépe, pravdivěji a přesněji. Abych hledal Boha a jeho království přede vším ostatním.

V takto žijící církvi není problém nacházet ochotné ke službě presbytera či faráře. Sborové sestry či bratra. Nacházet ochotné pečovat o webové stránky či facebook sboru. Pečující o příjemné prostředí také skrze příjemné posezení. Ale také skrze návštěvy osamělých. Ochotné psát granty a opravovat sborové prostory. Ochotné přispívat finančně. Ochotné sdílet důvěru v jediného Pána světa, který nabízí věčný život, radost, pokoj. Takové církve jsou - i v Čechách. Takové sbory jsou - i v ČCE.

Protože cílem není vybudovat církev nebo sbor. To je jen nevyhnutelný vedlejší produkt. Cílem je spravovat Boží vinici. Pečovat o a rozvíjet Kristovu Církev. A tak přinášet spásu všem lidem.

Proto má každý duchovní obdarování. Každý je může rozvíjet a věnovat Božímu dílu. A tak proměňovat sebe v obraz Boží. A tak proměňovat svět - své rodiny, sboru, města i planety.

Amen.

Píseň: 631 - Nám pomoz, Pane milý